

23.6.2015 **OBISK NEKDANJE UČITELJICE, DANES PISATELJICE LJUDMILE KONRADI NA OŠ KORENA**

V ponedeljek, 15. 6. 2015, je našo šolo obiskala nekdanja učiteljica, danes pisateljica Ljudmila Lampret Conradi, ki je svoja prva tri leta službovanja preživela na OŠ Korena.

Predstavila nam je svoje življenje in delo.

Rodila se je leta 1942 v Poljčanah očetu kovaču in pesniku za domačo rabo, ki je svojim otrokom rad prebiral pravljice in pesmi ter jim buril domišljijo. Osnovno šolo in nižjo gimnazijo je obiskovala v Račah, učiteljišče v Mariboru, prvo stopnjo filozofske fakultete pa v Ljubljani, kjer je študirala slovenski jezik.

Njeno prvo delovno mesto je bilo na OŠ Korena, kjer je preživela tri leta. Službovala je še na OŠ Toneta Čufarja v Mariboru, na OŠ Štore, v Celju in nazadnje na OŠ Frana Roša. Med službovanjem je bila 30 let mentorica literarnega krožka in s tem šolskega glasila. Sodeluje pri organizaciji Roševih dni, ki je že 15 let srečanje osnovnošolskih piscev. Vodi literarne delavnice, je pa tudi vodja literarne skupine Beseda- besede v Domu ob Savinji Celje. V zadnjih 14 letih je napisala več kot štiri tisoč novinarskih prispevkov za časopis Celjan. Je tajnica ljubiteljskega gledališča Teharje-Celje, kjer je v 25 letih nastopila preko tisočkrat v raznih vlogah. Od ustanovitve je članica celjskega literarnega društva. Sodeluje pri Univerzi za tretje življenjsko obdobje Celje, pri Lipi Domžale, LIKUS-u v Mariboru, pri Združenju prijateljev slepih Slovenije in še kje. Letos je naj prostovoljka v svoji starostni skupini. Je častna članica Društva upokojenih pedagoških delavcev Slovenije. Za svoje delo je dobila vrsto priznanj.

Napisala je bibliografijo pesnice Mete Rainer in uredila njeno zapuščino v Knjižnici Žalec. Leta 2011 je pri založbi VED izšla njena prva knjiga Podivjana reka, ki je zbirka kratke proze. Leta 2014 ji je sledila zbirka kratke proze Če bi molčala in leposlovno- dokumentarne zgodbe Pri Sveti Barbari.

Predstavila nam je svojo knjigo Pri Sveti Barbari in nam zaupala nekaj utrinkov, ki jih je preživela na naši šoli. Pripovedovala je o učencih, ki so ji še posebej ostali v spominu, o delu, ki je nekoč potekalo na naši šoli in o zanimivih prigodah, ki jih je preživela z učenci in sodelavci. Ob koncu nam je prebrala odlomek iz knjige, ki govori o deklici z oranžo, katera je včasih bila zelo dragocena. Pogovor je bil zelo zanimiv.

Julija Jelatancev, 6. razred

23.6.2015

ŠOLSKI IZLET

V četrtek, 18.6.2015, smo 1. triada imeli zaključno strokovno ekskurzijo v kraj Olimje. Ogledali smo si Deželo pravljic in domišljije, Jelenov Greben in znamenito čokoladnico Olimje. Pod Olimsko goro je Dežela pravljic in domišljije, tam je tudi koča pri čarovnici. Na balkonu kočice nam je palček izrekel dobrodošlico in nas povabil v

deželo. V čudovitem gozdu in čarovniškem vzdušju smo se sprehodili med domačimi in tujimi pravljicnimi in zgodovinskimi junaki. Videli smo mnogo znanih likov kot so Rdeča kapica, Pepelka, Bedanec... Iz dežele pravljic smo se odpravili na Jelenov Greben. Tam je znana turistična kmetija, kjer se prosto gibljejo jeleni. Hranili smo jih s koruzo. Imeli smo tudi pokušino jelenovih salam in se na koncu posladkali s sladoledom. Pot nas je vodila v znano čokoladnico Olimje. Ob poti v čokoladnico, ki vodi mimo samostana, smo videli različne vrste zelišč, v ribniku pa polno rib. V čokoladnici ročno izdelujejo čokoladice in polno drugih slastnih dobrot.

Tukaj se je naša ekskurzija zaključila. Izlet je bil zelo pester, zabaven in poučen. V naslednjih letih si želim še več takšnih izletov.

Zoja Treplak Vidovič, 2.razred

V četrtek, 18.6.2015, smo odšli na zaključni izlet na Jelenov Greben. Najprej smo si ogledali pravljicni gozd. V njem so bila pravljicna bitja: čarovnica, Rdeča kapica, Pepelka, Pika Nogavička in Bedanec. Avtobus nas je nato odpeljal na Jelenov Greben. Tam smo hranili jelene s koruzo. Poskusili smo jelenovo salamo in pojedli sladoled. Na koncu smo si ogledali čokoladnico Olimje. Videli in poskusili smo različne vrste čokolad in sicer belo in mlečno čokolado, čokoladno lizalko z bonboni.

Prijetno utrujeni smo se odpeljali proti Koreni.

Patrik Žižek, 2.razred

Z našim razredom smo šli na izlet v Olimje. Najprej smo šli v čarovniški gozd. Tam smo videli čarovnice. Potem smo šli na Jelenov Greben. Tam smo videli jelene, ki smo jih hranili s koruzo. Nazadnje smo šli v čokoladnico. Tam smo si kupili čokolade.

Preživeli smo lep dan.

Ema Štuber, 2.razred

V četrtek zjutraj smo se zbrali pred kulturnim domom v Koreni. Z avtobusom smo se odpeljali v Podčetrtek. Tam smo si ogledali gozd čarovnic. Potem smo šli na Jelenov Greben. Opazovali smo jelene in poskusili jelenovo salamo. Nato smo odšli v čokoladnico. Ob 13.30 uri smo se odpeljali proti Koreni.

Izlet mi je bil zelo všeč.

Eva Krajnc, 2.razred

V četrtek, 17.6.2015, smo se učenci zbrali pred pošto, da se odpravimo na zaslužen izlet. Z avtobusom smo se odpeljali v Olimje. Ogledali smo si čarovniški gozd, jelene in čokoladnico. V hiši pri čarovnici sem si kupil svinčnik in kuhalnico, v čokoladnici pa čokoladice.

Popoldne smo se polni vtisov odpravili nazaj proti Koreni.

Luka Šmid, 2.razred

Najprej smo šli v gozd čarovnic, potem pa smo šli na Jelenov Greben. Tam sem si kupila ogrlico in dva magneta. Nazadnje smo šli v čokoladnico, kjer sem si kupila čokolado. Nato smo šli z avtobusom domov.

Gaja Krajnc, 2.razred

12.6.2015

DRUGOŠOLCI SO SE SPREMENILI V ŠTORKLJE IN POLETELI V TOPLE KRAJE

Moji otroci so že odrasli in znajo leteti. Odpotovali smo v Afriko. Leteli smo čez širne daljave. Naše potovanje je trajalo 49 dni. Z zanimanjem smo opazovali morje, ko smo leteli nad njim. Pot je bila dolga, zato smo se ustavili pri ribniku. Tam smo se osvežili in spočili. Nato smo nadaljevali pot v Afriko in tam ostali do konca marca.

Ema Štuber

Sem štorclja, stara osem let in tehtam tri kilograme. V tople kraje se odpravim konec avgusta. Letim podnevi, ponoči pa spim in počivam. Preletim veliko držav in morij. Domov se vrnem v začetku aprila.

Patrik Žižek

Bilo je zelo mrzlo, zato sem se odpravila na jug Afrike. Tam sem bila kar nekaj mesecev. Aprila sem se vrnila nazaj. Sem zelo visoka in imam dolgo telo, zato me vsi prepoznajo. Sedaj lovim žabe in črve. Moje gnezdo je na dimniku.

Zoja Treplak Vidovič

Vsako jesen odletim v tople kraje. Na potovanje komaj čakam, saj vidim veliko zanimivih stvari. Najraje opazujem hiše, ki so zelo različne. Med potjo srečam tudi letala. V toplih krajih je zelo vroče.

Luka Šmid

Odletela sem iz Korene, kjer je postajalo vsak dan hladneje.. S seboj sem vzela tudi mladičke. Leteli smo čez hiše in gozdove. Ustavili smo se pri potoku in popili vodo. Začelo se je temniti in zagledala sem veliko gnezdo, kjer smo se spočili. Zjutraj je bilo toplo in odločila sem se, da ostanemo tu.

Jana Rojs

Odločil sem se, da bom odpotoval v tople kraje Tudi prijatelji so se že odselili. Med potovanjem sem videl hiše in srečal veliko ptic. Prispel sem v tople kraje in tam srečal svoje stare prijatelje.

Adrijan Brezner

V mesecu septembru sem se odpravila v južni del Afrike. Potovanje je bilo dolgo in naporno. Polovico poti sem preletela, preostali del pa sem se peljala s tovorno ladjo. Ko sem se pripeljala, sem se pridružila drugim štokljam.

Eva Krajnc

Zbudil sem se in postalo je zelo mrzlo. Sklenil sem, da bom odletel v tople kraje. Potovanje je trajalo kar nekaj časa. Letel sem nad mestom in naenkrat zagledal veliko tovarno. Zdelo se mi je imenitna in odločil sem se, da si na dimniku zgradim gnezdo.

Mai Cvetko

Bilo je zelo mrzlo. Odločila sem se, da odletim v tople kraje, v Afriko. Aprila sem se zopet vrnila nazaj in na potovanju sem se imela imenitno. Takoj sem začela loviti žabe in črve. Zgradila sem si tudi novo gnezdo.

Gaja Krajnc

27.5.2015

SPREJETI MED MLADE ČLANE RDEČEGA KRIŽA

Dne, 14.5.2015 smo bili sprejeti med člane Rdečega križa. Najprej smo odšli v likovno učilnico. Tam nam je zapel otroški pevski zbor, učenci 2. razreda pa so nam zaigrali igro Sadni prepir. Nato je bil na vrsti govor gospoda

ravnateljja in gospe Štefke. Govorila sta o Rdečem križu, kaj počne, kako pomaga, in nenazadnje, kako lahko pomagamo tudi mi. Po govoru smo dobili darila. V darilni vrečki je bil hranilnik pujske, v katerem je bil 1€ , barvice in pobarvanka. Ko smo se vrnili v razred, smo se tam še posladkali s sladoledom. Zavedam se, da lahko pomagamo tudi otroci. Skrbimo za osebno higieno, se zdravo prehranjujemo, pomagamo sošolcem, starejšim na avtobusu odstopimo svoj sedež...

Tjaša Krajnc, 3. Razred

V četrtek, 14.5.2015 smo se odpravili v likovno učilnico, saj je bil dan, da nas sprejmejo med mlade člane Rdečega križa. Ko smo se zbrali vsi razredi, sta na oder stopila Žak in Julija, ki sta napovedala, kaj bo sledilo. Najprej nam je pevski zbor zapel pesmico, 2. razred pa je zaigral dramatizacijo Sadni prepir. Ko sta Julija in Žak ponovno prišla na oder, sta povabila gospo Štefko, da pove nekaj o Rdečem križu. Kratek govor je imel tudi gospod ravnatelj. Nato nam je učiteljica Janja predala izkaznico Rdečega križa, gospa Štefka pa izročila darilno vrečko. Na koncu smo se v razredu še posladkali.

Lija Mumlek 3. razred

Bili smo sprejeti med mlade člane Rdečega križa. Svečani sprejem mi je bil zelo všeč, saj so nam ga popestrili otroški pevski zbor pod vodstvom učitelja Primoža Krambergerja in učenci drugega razreda z dramatizacijo Sadni prepir. Potem sta nam gospod ravnatelj in ga. Štefka povedala nekaj o Rdečem križu. Ob sprejemu je vsak dobil člansko izkaznico in darilce, v katerem je bil hranilnik, barvice in pobarvanka. Ko smo se vrnili v razred, nas je tam pričakalo še eno presenečenje: sladoled, ki smo se ga prav tako vsi zelo razveselili. Trudil se bom, da bom kdaj tudi sam priskočil na pomoč tistim, ki bodo v stiski.

Tilen Mulec, 3. razred

V četrtek, 14.5.2015 smo bili sprejeti v Rdeči križ. Ravnatelj in gospa Štefka sta nas svečano sprejela. Sprejem sta vodila Julija in Žak. Najprej je pevski zbor zapel pesem, sledila je igrice Sadni prepir. Gospa Štefka nam je povedala, kako lahko tudi mi, otroci, pomagamo. Dobili smo članske izkaznice in majhna darila. Sprejem se je končal s pesmijo pevskega zbora. Na koncu smo se posladkali s sladoledom. Ponosna sem, da sem postala članica Rdečega križa. Ko bom velika, bom tudi sama darovala kri.

Neli Turk, 3. razred

14.5.2015 smo bili sprejeti med mlade člane Rdečega križa. Za začetek nam je otroški pevski zbor zapel pesem, 2. razred pa nam je zaigral dramatizacijo Sadni prepir. Potem je napočil trenutek, ko smo bili sprejeti med mlade člane Rdečega križa. Gospa Štefka nam je podelila članske izkaznice in darilca. Na koncu nam je zbor zapel še eno pesmico, v razredu pa smo se še posladkali. Super dan!

Tilen Poštrak, 3. razred

26.5.2015

MAJ IN POČITNICE

Spet med nami je mesec maj
in cveti že celi raj.
Prvomajske počitnice so tu,
in vsi se veselimo ju hu hu.
Norimo, veselimo se, igramo
in včasih razjezimo tudi mamo.
Prosti dnevi hitro nam zbežijo,
šolska vrata se nam spet smeji.
Ko še rima ne stoji,
pa se zvezek zasmodi.

Miha Medved, 6. razred

POMLAD

Spomladi cvet cveti,
cveti in lepo diši.
Ptički lepo pojejo,
sonce sije,
gozd je zelen,
noči in dnevi so enako dolgi,
vsak dan je lepo,
cvetovi so različne barve.
Je čas,

ki ga zaznaš
po vonju v zraku,
ko neko jutro stopiš
ven iz hiše.

Karin Rihter, 6. razred

POLITIKI

Vlada se razbija, ampak jaz sem vaš predsednik,
čeprav me vsi zapuščate ostajam, ker sem bednik,
ačiha, res ne vidte, da ne gre drugače,
kot da jemlem vaše hlače,
jaz sem človek, ki trga rastline in živali in vse ljudi,
verjemte, da za vaše gospodarstvo me skrbi, me skrbi,
kdor se upira, me čist nervira, tožim ga, ga, ga, če se mi da.

Rene Šabeder in Vanja Flis, 6. razred

VOLČJI POTOK

V ponedeljek, 4. 5. 2015, smo obiskali Volčji Potok. V Volčjem Potoku smo si ogledali rože, preteklost dinozavrov, različno rastlinstvo ... Tam so imeli tudi veliko različnih naprav za fitness.

Imajo 88 hektarjev zemlje, od tega je 30 hektarjev gozda.
Bilo je zelo zanimivo in na poti nazaj smo še odšli v restavracijo Grof.

Aljaž Bezjak, 6. razred

MAJ

Spet prišel je maj
in z njim pravi raj.

Majpan tam stoji,
ko kres že gori.

Sonce že pripeka
in kratka je obleka.

Se že počitnic veselimo,
saj zdaj veliko se učimo.

Nika Mulec in Nika Štefanec, 6. razred

SPET TA NPZ-REP

Zdaj spet začeli so mi tečkat s temi NPZ-ji,
ta test nikakor v glavo noče, glavo mi razbija,
premalo časa za učenje, ždenje in sedenje,
iz počitnic v učitnice se ves maj spremeni.

Ukinite te NPZ-je, niti kruha niso vredni,
a, ko kdo od tam to sliši, reče: »To je čista laž.«
Oni le zaslužijo s to famo, mi smo pa ob živce
in še dnar, ki gre za ves ta cirkus, je zapravljen v nič.

Žak Petrič Grajfoner, 6. razred

MOJ PRVI RAČUNALNIK-REP

Ko prvič sem zagledal tole kišto, nisem vedel kaj,
ata, mama in še kdo drug vanjo tipka direndaj.
To je škatla čudeža, ki vse ve, vse zna in sesa
in stric googl, ki prebiva tu, je vedno knjižničar.

Računalnik je v vseh oblikah, on sesa, rezlja.
On dandanes lahko piše, riše, igrice igra
in še v šahu tiste mojstre je premagal en-dva-tri
in še mene je osupnil njegov dandanašnji sij.

Žak Petrič Grajfoner, 6. razred

JULIJ

V juliju so najlepši dnevi,
sonce pripeka in pripeka.

Gremo na morje
potem pa še v gorovje.
Sonce pridi k nam nazaj,
da poletja bo še kaj.
Da se greli bomo mi
in igrali vse dni.

Teja Ruis, 6. razred

PRIJATELJSTVO

Prijatelj, prijateljica, prijatelji ... To besedo slišimo zelo pogosto, se pa pogosto ne zavedamo, kaj skriva za sabo. Če se zamislimo, koliko napak človek naredi v svojem življenju, lahko pomislimo na napako, kako ljudje pozabljamo na pojem »PRIJATELJSTVO«. Prijateljstvo je tako močno čustvo, je takšna igra in moč, da ga ljudje veliko krat kar spregledamo in to je napaka.

Prijatelj biti, pomeni velika odgovornost. Prijatelja moramo uvrščati med svoje najljubše, pomeniti nam mora nekaj podobnega kot najbližji brat v drugačnem smislu. Če tega do prijatelja ne čutiš, pomeni, da oseba, ki jo uvrščáš med prijatelje, ne sodi mednje. Zame najboljši prijatelj ne obstaja. Ostajajo le dobri in malo manj dobri prijatelji. Človeka po karakterju ne moremo soditi, lahko povemo, da ti je oseba všeč, morda je ne maráš.

Prijateljstvo - ljubezen?

Pogosto se zamislim, če ima ljubezen s prijateljstvom kakšno zvezo. Zagotovo! Prijateljstvo v sebi skriva posebno ljubezen, ta ljubezen je takšna, da enostavno osebo imaš rad. V prijatelja se pravzaprav zaljubiš takrat, ko z osebo še nisi prijatelj, temveč te čustva pripeljejo do tega, da se z osebo spoprijateljiš. Takšno ljubezen bi jaz poimenovala »PRIJALJUBEZEN«.

Prijateljstvo z nepoznano osebo
Prijatelj si lahko tudi z osebo, ki je ne poznaš.

Primer: Obiskujem glasbeno šolo. Ko čakam na uro inštrumenta, vsak dan sedim na klopi na hodniku. Na drugi strani klopce sedi dekle. Z njo ne govorim. V mislih se pogovarjava. Jaz si mislim, kaj ona misli o meni. Na poseben način sva prijateljici.

Podobnosti – razlike - predsodki

Dober prijatelj je od prijatelja gotovo zelo različen in hkrati podoben. Če se ljudje ne bi razlikovali, se med nami gotovo ne bi razvilo takšno prijateljstvo. Raznolikost in podobnost sta zelo pomembni torej tudi na področju prijateljstva. Ker imamo ljudje zelo različne poglede, je podobnost ljudi prav tako zelo pomembno. Predsodki pred drugačnostjo so povsem odveč. Predsodek v bistvu uničuje prijateljstvo!

RECEPT ZA PRAVO PRIJATELJSTVO

Kadar potrebuješ prijatelja,
v glavi obnovi prijaznost,
pristopi k osebi,
poglej jo v oči,
se s prijaznimi besedami pogovori
in ni vrag, da oseba
za vprašanjem odvrne: »Ne hvala«

BODI PRIJAZEN IN SPOŠTLJIV!

Julija Jelatancev, 6. razred

PRIJATELJSTVO

Napisala sem spis o prijateljstvu, ki bi ga rada delila z vsemi, ki ne poznate pravega pomena te besede. Pravijo, da se prijateljstva rodijo v čudnih okoliščinah, ampak ni vedno tako. Včasih poznaš osebo, odkar si bil majhen in ti tako priraste k srcu, da ji praviš prijatelj. Prijateljstva se zgodijo tudi, ko najmanj pričakuješ in nekateri ljudje zavračajo vse prijazne besede, lepe poglede in tople sprejeme. Taki ljudje potrebujejo mogoče le eno osebo, ampak tista mora biti njemu zvesta in ga poslušati, saj so dandanes vsi vedno manj potrpežljivi. Prijateljstva nastanejo tudi iz preprirov ali sovraštev do neke osebe. Ko dva človeka spoznata, da imata nekaj skupnega se ponavadi med njima rodi vez, ki ji pravimo prijateljstvo. Včasih se pa rodi nekakšna druga vez – ljubezen (o kateri pa zdaj ne govorimo). Vsako prijateljstvu ima svoje vzpone in padce in ko je padec še tako hud, da nikomur ne zaupaš, se pojavi iskra in spoznaš, kdo je tvoj pravi prijatelj, ki bi naredil vse, da bi videl nasmeh na tvojem obrazu. Nekateri pravijo, da so prijateljstva težka, ker se različni ljudje ne razumejo najbolje – tak človek še očitno ni imel

prijatelja, kateremu bi zaupal. Nikoli pa ne smemo svojega prijatelja izneveriti ali mu obrniti hrbta, ko ima težave, se smejati njegovi nesreči ali se zlobno vesti, ko se ne strinja s teboj, saj ima vsak svoje mnenje o neki stvari. Kako se našla svoje prijateljice? Bila sem v prvem razredu, tako kot vsi moji sošolci. Nekateri so se poznali že od prej, zato se mi je bilo težko vklopiti v družbo. Ampak ker smo bili majhni, smo našli nekaj, kar vse zanima in postali prijatelji. Začela se je ustvarjati vez med nami in kmalu smo si vse zaupali. Ker smo odraščali, nismo več delovali kot razred, ampak smo si začeli ustvarjati skupine, kjer smo bili vsi prijatelji. Ljudje smo si različni, zato ni vedno šlo vse tako, kot smo si zamislili. Naša prijateljstva so imela vzpone in padce, prepirali smo se in tudi kdaj koga prizadeli. Ampak tako je življenje. Učimo se iz svojih napak in začeli smo spoznavati, da ne moreš imeti veliko prijateljev, dovolj so le tisti, katerim lahko zaupaš. Prepiri so prisotni tudi zdaj, ko smo odgovornejši in bolj zreli. Imamo pa še vedno tisto veliko skupino, v kateri smo vsi in se imenuje razred. Med seboj smo sošolci in sošolke. V razredu se vedno najde kdo, ki potrebuje pomoč in čeprav se ne razumeta dobro, mu moraš priskočiti na pomoč, saj je tvoja sošolka/sošolec.

To je bilo moje mišljenje o prijateljstvu. Ni nujno, da bi se vsi strinjali s tem, mogoče sem se pri kateri stvari zmotila, ampak mislim, da sem povedala, kaj je pomembno – vsak potrebuje prijatelja.

Za konec pa bi vam podarila misel o prijateljstvu: *Pravi prijatelj je oseba, ob kateri si upaš biti to, kar si.*

Amanda Žižek, 8. razred

PRAVI PRIJATELJ

Prijateljstvo je nekaj najlepšega, kar se ti lahko zgodi v življenju. Pravi prijatelj ti zaupa in ti zaupaš njemu. S pravim prijateljem lahko imata skrivnosti, ki jih nikoli ne bo nihče drug zvedel. S prijateljem lahko skupaj prebrodita vse težave, naj se zdijo še tako težke. S prijateljem se zabavaš, jočeš, veseliš, učiš, vse, kar pač spada k prijateljstvu. Stoji ti ob strani in ti stojiš njemu, kadar je najbolj hudo. Pravi prijatelj te ne zapusti, tudi če ima sam težave. Vedno si stojita ob strani.

Vse to mi pomeni besedna zveza pravi prijatelj. Mislim, da si bi vsak moral že na začetku življenja najti pravega prijatelja, ki te bo spremljal do smrti. In potem, ko si star, lahko razmišljaš in se spominjaš, kaj vse si naredil s svojim pravim prijateljem. Skupaj se spominjata smo dobrih stvari, saj so te najbolj pomembne. Čeprav kateri od vaju vseeno kdaj pa kdaj pomisli na žalostne stvari, te hitro izžene iz svoje glave in še naprej se pogovarjata samo o lepih stvareh.

Sama imam veliko prijateljic, ki jih nikoli ne bi mogla zapustiti, saj mi pomenijo vse. Včasih se spomnim, kaj vse smo že skupaj doživele in takrat sem prav vesela, da imam take prijateljice. So posebne, včasih čudne, ampak prav taka sem tudi jaz. Vsaka od nas je na svoj način posebna, vsaka od nas ima prebliske, ko se ti zazdi, da te osebe sploh ne poznaš. Takrat se vedno od srca nasmejim, včasih tudi do solz.

Seveda sem se z mojimi prijateljicami že skregala, a na to ne mislim pogosto, saj se o njih želim spominjati le

najlepših stvari. Če pa kdaj vseeno pomislim na čase, ko smo se kar na veliko kregale, pa ugotovim, da je bil vsak konflikt, ki smo ga imele med seboj, prav smešen. Takrat ugotovim, da smo skupaj odrasle tako fizično kot duševno. Poznamo se od začetka osnovne šole in upam, da se bo naše prijateljstvo nadaljevalo še naprej in da se nikoli ne bo končalo.

Dominika Vrbnjak, 8. razred

MOJA SESTRA

Imam sestro Violeta, ki je stara 18 let. Razumeva se zelo dobro in se malokdaj prepirava. Nekega dne sem odšla z njo na srednjo Biotehniško šolo Maribor, saj je imela izpite za maturo. Z njo sem odšla na avtobus in nato sva hodili pol ure do šole. Tam sem spoznala njene prijateljice, ki so zelo zanimive. Ko so se izpiti začeli, sem jaz odšla v čakalnico ter pazila Violetine stvari. Bil mi je dolgčas, zato sem se pogovarjala z učitelji in igrala igrice na telefonu. Ker sem čakala skoraj dve uri, sem odšla tudi na Kalvarijo. Ko sem prišla nazaj, sva z Violeto odšli v Europark nakupovat. Bilo je zelo zabavno. Odšli sva tudi na sladoled in potem sva še malo hodili po Mariboru. Počasi sva že morali iti domov, zato sva šli na avtobus in nato domov. Bilo je zelo zabavno in Violeta je dobra sestra.

Adrijana Gradišnik, 8. razred

NAJBOLJŠE PRIJATELJSTVO

Prijatelje lahko najdemo kjerkoli: v šoli, na potovanjih, na sprehodih, kjerkoli. Prave prijatelje pa najdemo le redko, zanje moramo imeti čas, skrb, ljubezen, strpnost, zaupljivost, nekateri imajo drugačne navade, nekateri ne skrbijo zate, nekateri do tebe ne čutijo enako.

Vsi si želimo za najboljše prijatelje tiste, ki so enaki kot mi, se strinjajo s tabo, a take le težko najdemo. Nekaterim je bolje, če imajo veliko prijateljev, nekateri pa se zanašajo le na enega najboljšega prijatelja. Najboljšemu prijatelju lahko zaupaš največje skrivnosti, ki jih nikoli ne bo izdal, lahko mu poveš vse, kar ti pade na misel in ne bo se norčeval. Najboljši prijatelj bo prišel k tebi sredi noči, če se počutiš slabo, te bo čuval in zate dal življenje. Seveda pa se pri najboljšem prijateljstvu zgodijo tudi spori. Če si res najboljši prijatelj, nikoli ne boš pustil, da se prijateljstvo konča. Včasih pa je treba prijatelja pustiti in iti naprej, najti novega. Če te prijatelj izda, se ne splača prenašati vseh skrbi. Morda se prijateljstvo zruši, poslabša. Karkoli se zgodi, spomin na najboljše prijateljstvo vedno ostane v našem srcu.

Katja Goričan, 8. razred

PRIJATELJSTVO

Kaj je prijateljstvo? Zakaj si želimo prijatelje? Kakšni morejo biti prijatelji?

Prijateljstvo je močna vez med ljudmi, ki si zaupajo in pomagajo v težavah. Vsak človek na svetu si želi prijatelja in stavim, da ni nikogar na svetu, da ne bi imel prijatelja.

Rada imam svoje prijatelje, saj so vedno odkriti do mene in mi pomagajo, ko imam težave. Moji prijatelji imajo vse lastnosti, ki jih želim deliti z njimi in te lastnosti so: prijaznost, odkritost, te znajo spraviti v smeh in vedno so ti pripravljeni pomagati in še bi lahko naštevala. Kar pa ne želim pri svojih prijateljih pa je: hudobnost, nesramnost in da za tvojim hrbtom govorijo zelo grdo o tebi. S svojimi prijatelji preživim večino svojega prostega časa, a vedno najdem tudi čas za vse ostale, ki jih imam rada. Z njimi najraje hodim na igrišče, v kino itd.

Če bi me kateri prijatelj zelo prizadel in bi ga izgubila, bi bila zelo žalostna in potrta, saj bi mogoče bil celo to moj najboljši prijatelj. Meni se je že pripetilo, da sem se skregala z eno od mojih najboljših prijateljic, bila sem zelo jezna in sem se zelo jezila nanjo. Nikoli več se nisem želela z njo pogovarjata, saj sem se bala, da bi spet izrabila moje zaupanje in skrivnosti, ki bi jih ji zaupala. Zame bi bilo življenje brez prijateljev pusto in dolgočasno.

Ob tem pisanju sem spoznala, koliko mi pomenijo moji prijatelji in nikoli jih ne bi rada izgubila, saj jih imam zelo rada.

Sara Mišić, 8. razred

BRAT IN SESTRA

Imam brata in sestro, oba sta starejša. Sestra je stara 19 let, brat pa 23. Sestro in brata imam zelo rada. Sestre in bratje so najboljši prijatelji, čeprav večkrat pride do konflikta. Med sabo si pomagajo, se nasmejijo, drug drugemu dajejo nasvete, si zaupajo...

Sestri in bratu lahko vedno vse zaupaš, saj ne bo nobenemu povedal ali pa se norčeval. Brez mojega brata in sestre bi bilo moje življenje prazno, saj me ob slabih dneh vedno nasmejita in mi zelo dobro svetujeta, kar mi prijatelj ne more. Čeprav se mi včasih zdi, da bi bilo moje življenje boljše brez njiju, se motim.

Brez brata in sestre bi moje življenje bilo pusto, bil bi mi dolg čas, bila bi brez družbe, ne bi dobivala tako dobrih nasvetov in nasmejanih dni. Svojo sestro in brata imam zelo rada in nočem, da bi izginila iz mojega življenja.

Lana Kropf, 8. razred

PRIJATELJSTVO

Vsak človek si želi nekoga, ki mu lahko zaupa, mu prisluhne, mu pomaga, se z njim zabava in uresničuje skupne želje. To je prijatelj, pravega prijatelja spoznaš v nesreči. Veliko ljudi ne spozna pravega prijatelja, saj mu ne zna prisluhniti, mu zaupati, pomagati ...

Prijatelj je lahko smešen, čuden, ampak če ti bo pomagal in te imel rad, bo lahko postal pravi prijatelj. Prijatelj ti je lahko tudi mlajša ali starejša sestra, pri prijatelju ni pomembna starost ali videz ampak njegovo srce.

Pravega prijatelja je težko najti, vendar moramo biti vztrajni in ne smemo obupati. Spoznano ga lahko kjer koli v šoli, na potovanjih, sprehodih, trgovini, morda tudi v med kakšnim prepiru.

Če prijatelj izda tvoje skrivnosti in te razočara, nisi do njega več tako zaupljiv, vendar upaš, da se bo spremenil.

Torej vsak človek potrebuje prijatelja, ni pomembno kakšen je, pomembno je samo to, da te ima rad in te spoštuje.

Če ne bi imeli prijateljev, bi življenje bilo pusto in ne bi bilo tako zabavno. Ni pomembno, da imaš sto prijateljev, pomembno je, da imaš enega in tistega pravega.

Teja Turk, 8. razred

POČITNICE

Počitnice so tu,
ju- hu, ju- hu- hu.
V šolo ne grem več,
zato zvezke vržem preč.

Dva meseca sva doma,
zato na morje bova šla.
Ko prideva domov,
pa hitro na ribolov.

Ko dva meseca sta mimo,
moramo ugasniti klimo,
saj vroče ni več
in kurimo na peč.

Nato kupiti še zvezke,
to potrebno je zelo,
saj gremo zdaj v šolo
z zelo veliko smolo.

19.5.2015

Šport špas

4.3.2015 OBISK SLEPE OSEBE

V šolo je prišla Sebastjanova mamica, ki je slepa. Razložila nam je, da slepi tudi vidijo, ampak na dugačen način. Zato uporabljajo drugačne črke, ki so sestavljene iz pikic. Pokazala nam je različne naprave za slepe, na primer za pisanje. Pri koncu nam je dala listke, kjer je s pisavo za slepe pisalo ime od sošolca ali sošolke. Nato nam je dala knjigice. Na koncu nam je učiteljica posodila ruto, in jo zavezala vsakemu čez oči. Sebastjanova mamica je imela posebno belo palico za slepe, s katero smo poiskovali kako je če si slep.

Obisk je bil zelo zanimiv, saj smo spoznali, da slepi laho počnejo iste stvari kot mi.

ZAHVALJUJEM SE SEBASTJANOVI MAMICI KER JE PRIŠLA K NAM.

Iris Fradl 3. r

19.2.2015 PROJEKTNI DNEVI 1. TRIADE V OŠ KORENA

BESEDA NA BESEDO - KNJIGA

8. februarja je kulturni praznik ali Prešernov dan. V šoli smo se ves teden pogovarjali o kulturi, predvsem o knjigah. V sredo smo šli v knjižnico in tiskarno. V knjižnici smo se pogovarjali o kulturi branja in knjižničarka nam je prebrala pravljico Najlepši kraj. Nato smo se odpravili v tiskarno Evrografis. Tam nam je gospod Iztok razložil, kako nastane knjiga. Pokazal nam je tiskarske stroje. Videli smo, da najprej pripravijo papir, nato zgodbo natisnejo. Knjigo obrežejo in na platnice prilepijo zaščitno folijo. Na koncu jo zvežejo. Tako se rodi knjiga in mi jo lahko beremo. V spomin smo dobili darila in se skupaj fotografirali.

Mai Cvetko, 2. r.

V sredo, 4. 2. 2015, smo imeli tehniški in kulturni dan. Najprej smo se odpravili v knjižnico Duplek. Knjižničarka nam je razkazala knjižnico in nam prebrala zgodbo. Nato smo se z avtobusom odpeljali v tiskarno. Tam smo si

ogledali, kako tiskajo in izdelujejo knjige, časopise, plakate in reklamne liste. Po končanem ogledu smo vsi dobili majhno pozornost. Zame je bil ta dan zelo zanimiv in poučen. Upam, da bomo še večkrat odšli na takšen poučen ogled.

Zoja Treplak Vidovič, 2. r.

V projektne tedne smo obiskali tiskarno Evrografis. Vodja nam je razkazal tiskarno. Videli smo tiskarske stroje in barve. V enem prostoru imajo veliko računalnikov, kjer si pripravljajo za tisk. Vsi učenci, od prvega do tretjega, smo dobili darilo. Ogled tiskarne mi je bil zelo všeč. Videli smo, kako nastane knjiga.

Patrik Žižek, 2. r.

Zjutraj smo se z avtobusom odpeljali v knjižnico Duplek. Tam smo prisluhnili pravljici Najlepši kraj. Potem smo nadaljevali proti Mariboru, kjer smo si ogledali tiskarno. Videli smo velike tiskarske stroje. Opazovali smo, kako natisnejo knjigo in revijo. Vsi učenci smo v tiskarni sprejeli darilo. Nato smo se veseli in zadovoljni odpravili nazaj v šolo.

Luka Šmid, 2. r.

Z avtobusom smo se odpeljali v knjižnico. Tam nam je knjižničarka prebrala knjigo. Nato nas je avtobus odpeljal v Maribor, kjer smo si ogledali tiskarno. Tam smo videli različne stroje in veliko računalnikov. Ogledali smo si stroj za rezanje papirja in za tiskanje časopisa. Izvedeli smo, da na koncu knjigo zašijejo.

Adrijan Brezner, 2. r.

V sredo, 4. 2. 2015, smo imeli kulturni dan. Zjutraj smo se najprej zbrali v razredu in po malici odšli na avtobus, ki nas je odpeljal v Duplek na ogled knjižnice. Med ogledom knjižnice smo se pogovarjali o besedi kultura. Na koncu pa nam je še knjižničarka prebrala zgodbo Najlepši kraj. Hitro je minilo in že smo sedeli na avtobusu, ki nas je peljal do tiskarne Evrografis. Tam nas je pričakal en gospod. Najprej smo opazili veliko količino papirja. Vstopili smo v skladišče in si ogledali razne tiskarske stroje. Takrat je bil ravno odmor. V prostoru za malico so nas v tiskarni presenetili z darilnimi vrečkami, ki smo si jih podajali, dokler jih nismo imeli vsi. V vrečkah je bila beležka, voda, pisalo in škatlica z listki. Nato smo še šli na ogled pisarn. Najprej je bila pisarna, kjer so se sprejemala naročila po telefonu. V pisarni z računalniki se je načrtovalo, kaj se bo delalo v naslednjih dneh, v tretji pisarni pa je bilo polno

tiskanih revij, knjig, zvezkov, vizitk. Vrnili smo se v skladišče in stroji so takrat na glas brneli in tiskali reklamne strani. Pred tiskarno smo se še fotografirali, nato pa se odpeljali z avtobusom vse do vhoda v šolo.

Lija Mumlek, 3. r.

V sredo, 4. 2. 2015, smo najprej obiskali knjižnico v Spodnjem Dupleku.

Tam smo spoznali veliko stvari o knjigah. V knjižnici si lahko sposodiš knjige in jih prebereš. Na koncu nam je knjižničarka prebrala knjigo z naslovom Najlepši kraj. Nato smo se odpeljali v tiskarno Evrografis v Mariboru. Tam je bilo zelo veliko strojev in veliko škatel velikega papirja. Izvedeli smo, kako se tiskajo knjige. Pokazali so nam tudi, kako knjige zvežejo oziroma zašijejo. Dobili smo vrečko, v kateri je bila škatlica s papirjem, beležka, voda in pisalo. V tiskarni je bil vonj po papirju. Bil je zelo zanimivo. Nato smo se odpeljali nazaj v šolo in tako smo zaključili naš kulturni dan.

Iris Fradl, 3. r.

V sredo, 4. Februarja 2015, smo imeli učenci prve triade kulturni dan. Z avtobusom smo se najprej odpravili v knjižnico v Sp. Dupleku. Bil sem zelo presenečen, kako pestro ponudbo imajo. Strokovne knjige, revije, dvd-ji z igrami, filmi za otroke in mladostnike, računalnike, slikanice, ure pravljic in še in še... Odločil sem, da knjižnico obiščem še s starši. Prijazna knjižničarka nas je pričakala s knjigo Najlepši kraj. Sedeli smo na blazinah in prisluhnili zanimivi zgodbici. Na koncu smo se lepo zahvalili za povabilo in se skupaj odpravili v Maribor na ogled tiskarne EVROGRAFIS. Dva gospoda sta nas popeljala na ogled 25 let stare tiskarne, katera ima 50 zaposlenih. Videli smo lahko zelo zanimivo tehnologijo in najnovejše stroje za tisk, katerih še nisem nikoli videl. Zelo smo bili presenečeni in veseli, ko smo dobili darilo. Tudi tukaj smo se lepo zahvalili. Bil mi je žal, da nisem mogel nadaljevati ogleda, ampak naenkrat mi je postalo slabo in sem moral z učiteljico Janjo iti ven na svež zrak. Odpravila sva se na kratek sprehod. Prišel je čas, ko smo se spet vrnili v našo ljubljeno šolo v Zg. Koreno. Kulturni dan v knjižnici in v tiskarni mi je bil zelo všeč, saj je bil zelo poučen.

Gabriel Šabeder, 3.r.

OCENA KNJIGE

NASLOV: PRIGODE UKA IN GLAKA

AVTORJA: GREGA BRADAČ in KLEMEN KOČAR

ZALOŽBA: MLADINSKA KNJIGA

LETO IZDAJE: 2010

ZBIRKA: KAPITAN GATNIK

PREVOD: BOŠTJAN GORENC

Uk in Glak sta dečka, ki sta živela v kameni dobi. Odkrivala sta cel svet in doživela veliko dogodivščin. To sta Uk in Glak, najbolj carska pradečka, kar jih je prišlo iz kamene dobe. Piše se leto 500.001 pr. n. št. in Jamovemu, nič hudega slutečemu rodnemu kraju, grozi nevarnost. Najbolj zlobna korporacija na svetu iz prihodnosti je napadla preteklost. Fanta in njuna mala dinozaverska prijateljica Lili se znajdejo v velikih težavah. Ko jih skrivnostni časovni portal odpelje v leto 2222, spoznajo modrega novega prijatelja. Ali bodo odkrili skrivnost, kako se rešiti iz zagat? Knjiga je zanimiva, primerna za otroke, avtor je tudi zelo zanimiv, saj ima vsakič napiše smešne in zanimive knjige (pravljice).

Aljaž Bezjak, 6. razred

Naslov: Moje najljubše pravljice
Avtor: H. C. Andersen, brata Grimm ...
Založba: Učila
Leto izida: 2012
Prevod: Irena Modrijan
Ilustrator: Mirela Tufan Brijbasi

V knjigi *Moje najljubše pravljice* so različne zgodbe, ki so zelo zanimive, kot npr. *Trije prašički*, *Zlatolaska* in *trije medvedi*, *Motovilka*, *Rdeča kapica*... V knjigi je osemnajst pravljič. Najbolj pa se mi je zdela zanimiva pravljica *Špicparkelj*, ki vam jo bom predstavila.

Pravljica govori o mlinarju, ki je imel prelepo hčerko. Nekega dne pa je mlinar v gozdu srečal kralja. Mlinar je bil tako neumen in je rekel, da njegova hči zna iz slame presti zlato. Naslednji dan jo je moral mlinar pripeljati v palačo in dali so jo v sobo polno slame. Rekli so ji, da mora začeti presti, a deklica je začela jokati, saj tega ni znala. Grozili so ji, da če do jutri ne bo nič, da bo morala umreti. Čez noč je prišel nenavaden možiček, ki je rekel, da zna slamo presti v zlato, a mu mora v zameno nekaj podariti. Deklica je privolila in mu v zameno dala ogrlico, ki jo je dobila od matere. Zaspala je in ko se je zjutraj zbudila, je bilo v sobi polno zlata. Ko je prišel kralj, je bil zelo začuden. Ker je bil tako pohlepen, je zahteval, da deklica še naprej preje zlato. Zgodilo se je enako kot prejšnji dan. Naslednji dan je kralj želel še več zlata. Ko je naslednji dan morala iti še v večjo sobo z zlatom, možičku ni imela več kaj za ponuditi. Možic je rekel, da mu mora v zameno dati svojega otroka, ki ga bo rodila kralju. Deklica je čez nekaj časa s solzami v očeh privolila. Naslednji dan je kralj videl, da to res zmore in se je poročil z njo. Ko mu je rodila otroka, je tisti nenavaden možic prišel po otroka. Rekel ji je, da mu naj izroči otroka, a deklica se mu je zasmilila in ji je dal še eno priložnost. Morala je ugotoviti njegovo ime. Ali bo deklici uspelo ugotoviti njegovo ime?

Knjiga je zelo zanimiva, prebrala sem jo večkrat, saj me je zelo pritegnila. Priporočam jo vsem bralcem, ki radi berete pravljice.

Nika Mulec, 6. razred

KOSMATINEC V STANOVANJU

Naslov: Sreča na vrvici

Avtor: Vitan Mal

Leto izida: 2006

Založba: Prešernova družba

Knjiga Sreča na vrvici govori o psu Jakobu in njegovem lastniku-Maticu, zaradi katerega je zgodba zanimivejša, z veliko zapleti, torej je knjiga za bralce pripravljena tako, da je mladini zelo zanimiva.

V knjigi nastopajo Matičevi prijatelji, ki pripomorejo, da je knjiga še toliko bolj zanimiva. Knjiga je na trenutke smešna, žalostna, zelo resnična in med vsemi dogodivščinami se dvojici zgodijo še številne druge stvari.

Knjiga Sreča na vrvici govori o dečku po imenu Matic, ki živi v nebotičniku v Ljubljani. Ko je nekega dne šel iz trgovine domov, so ga napadli njegovi vrstniki, ki se pretvarjajo v –Indijance. Preden pa je stopil v stanovanje, pa ga zagleda režiser nekega filma in ugotovi, da je Matic prava oseba za vlogo, ki jo potrebujejo. Med snemanjem se zaljubi v črnega psa, ki mu ga dreser podari. Verjetno veste, da velik črni pes ne spada v blok, vendar se Matic na psa Jakoba tako naveže, da lahko pri njih ostane še nekaj časa. Vsi prebivalci nebotičnika pa se ne strinjajo s psom, ki biva zraven njih. Z družbo Matičevih prijateljev je pa knjiga še toliko bolj zanimiva. Tako se začnejo težave in mora Jakob iz stanovanja. Ko ga Matičeva mama vrne dreserju na podeželje, sta oba srečna. Med zgodbo se dogaja še veliko imenitnih dogodivščin, smešnih, žalostnih in resničnih dogodkov z veliko zapleti.

Knjiga mi je bila zelo všeč in jo predlagam tudi vam.

Julija Jelatancev, 6. razred

Naslov: Andersenove pravljice
Avtor: H. C. Andersen
Leto izdaje: 2007
Prevod: Silvana Orel Kos
Ilustrator: Isabella Brent
Zbirka: /

Knjiga Andersenove pravljice vsebuje sedem odličnih pravljič, ki so: Palčica, Cesarjeva nova oblačila, Pastirica in dimnikar, Deklica z vžigalicami, Kraljična na zrnju graha, Grdi raček in Stanovitni kositrni vojak. Bile so mi zelo všeč in mislim, da bi bile tudi vam. Ilustracije v knjigi so odlične, skoraj tako kot pravljice.

Na primer ta ilustracija:

Pravljice imajo različne konce, ene slabe, druge dobre, torej nikoli ne vemo, kakšen bo konec.

V knjigi Andersenove pravljice so zbrane različne izjemno izmišljene zgodbe.

Ena izmed zgodb je Cesarjeva nova oblačila.

Zgodba pripoveduje o enem cesarju, ki ga je zanimalo le kako zgleda. V njegovo mesto sta prišla dva sleparja.

Rekla sta mu, da znata tkati najlepše blago, ki pa je nevidno za tistega, ki je bedak ali ni sposoben za svojo službo.

Cesar jima je dal veliko denarja že vnaprej, da bi začela čim prej tkati blago in mu iz njega sešila obleko. Cesarja je zelo zanimalo, kakšna so oblačila, zato je poslal svojega najbolj cenjenega ministra, da si ogleda, kako jima gre.

Minister blaga ni videl in pomislil je, da je morda bedak in nesposoben za svojo službo, zato se je pretvarjal, kot da blago vidi. Sleparja sta končno končala in cesar si je prišel ogledat to imenitno obleko. Bil je kot drugi in se pretvarjal, kakor da vidi obleko. Nekdo je predlagal, naj ima to obleko oblečeno na veliko procesijo. Na koncu je cesar na veliki procesiji hodil naokrog nag.

Zgodbe so v glavnem zelo zanimive, zato vam priporočam knjigo.

David Masten, 6. razred

Naslov: Andersenove pravljice

Avtor: H. C. Andersen

Založba: Mladinska knjiga

Leto izida: 1967

Zbirka: Zlata Ptica

Prevod: Rudolf Kresal

Ilustrator: Lidija Osterc

V knjigi Andersenove pravljice so pravljice povzete po ljudskih motivih, humorju in usodi Andersena, nekatere so čiste izmišljotine njegove groze iz leta revolucije.

Iz knjige bom predstavila pravljico Deklica z vžigalicami, ki mi izstopa po vsebini.

V mrazu in temi je po cesti tavalala gologlava in bosa deklica. V predpasniku je imela polno vžigalic za prodajo. V kotu dveh hiš se je utrujeno usedla. Vzela je vžigalico, jo prižgala in deklici se je zdelo, da sedi pred veliko pečjo, vendar je vžigalica ugasnila. Pri vsaki nadaljnji prižgani vžigalici je deklica imela privid. Naslednje jutro so deklico našli mrtvo, ob njej pa pogorele vžigalice.

V knjigi Andersenove pravljice so zelo dobre pravljice, saj so zelo lepe in z različnimi temami. Pravljice priporočam vsem, ki radi berejo in imajo radi take pravljice.

Knjiga mi je bila zelo všeč. Že ko sem bila majhna, mi je mama prebrala nekaj pravljic iz te knjige, zato me je še bolj pritegnila sedaj, ko že sama berem. Berem jo že tretjič in še vedno mi je všeč.

Teja Ruis, 6. razred

NASLOV: Dvojčici

AVTOR: Erich Kaestner

ZALOŽBA: Mladinska knjiga

LETO IZDAJE: 1995

PREVOD: Vera Detela

ILUSTRATOR: Marjan Manček

Vsebina knjige je zelo zanimiva, govori o odraščanju otrok, katerih starši so ločeni. Zgodba je aktualna, saj vedno več otrok živi v ločenih družinah. Skozi zgodbo spoznavamo občutke, želje in strahove teh otrok, ki si želijo le, da bi spet živeli skupaj.

Knjiga govori o dveh deklicah-dvojčicah, ki se med seboj nista niti poznali, saj sta se starša ločila ko sta imeli dve

leti. Luiza je v Avstriji živel z očetom, Lotica pa v Nemčiji z mamo. Srečali sta se v počitniškem domu za deklice. Bili sta si zelo podobni. Deklici sta ugotovili, da imata veliko skupnega ter odkrili, da sta dvojčici. Vsaka si je želela spoznati še svojega drugega starša, zato sta se dogovorili, da se na koncu počitnic zamenjata. Luiza odide k mami v Nemčijo, Lotica pa k očetu v Avstrijo. Starša najprej nista ničesar opazila, dokler mama po naključju ne dobi v službi fotografije obeh deklic iz počitniškega doma. Zato pokliče očeta in izve, da je Lotica zelo bolna, zato z Luizo odpotujeta k njima. Ko je družina zbrana se tudi Lotica hitro pozdravi. Starša se zbližata in na veselje dvojčic poročita.

Zgodba je vseskozi zanimiva, napeta, zato me je zelo pritegnila. To knjigo priporočam vsem, ki jih zanimajo življenjske zgodbe.

Nika Štefanec, 6. razred

DEKLICA Z VŽIGALICAMI

NASLOV: Andersenove pravljice

AVTOR: H. C. Andersen

ZALOŽBA: Mladinska knjiga

LETO IZIDA: 2007

ZBIRKA: Knjižna zbirka Stopinje

PREVOD: Silvana Orel Kos

ILUSTRATOR: Isabelle Brent

Zgodba govori o deklici, ki je prodajala vžigalice in si s tem služila denar. Nekega mrzlega večera pa ni prodala niti ene vžigalice. Zelo je jo zeblo zato je vzela eno vžigalico in jo prižgala. Naenkrat je pred sabo zagledala toplo peč. Približala se ji je, da bi se ogrela, saj jo je zelo zeblo. A ko se ji je približala, je peč takoj izginila in tudi vžigalica je ugasnila. Tako je dalje imela privide in ko je prižgala še eno vžigalico, je zagledala svojo babico. Naslednje jutro pa so jo ljudje tam videli mrtvo.

Andersen je še napisal ogromno pravljič za otroke in odrasle. Po mojem mnenju je pravljica zelo lepa in priporočam, do jo preberete.

Miha Majer, 6. razred

Naslov: Iskanje potopljenega zaklada: Avstralija: Tajni agent JACK STALWART

Avtorica: SINGER HUNT, Elizabeth

Založba: Alica

Leto izdaje: 2011

Zbirka: Tajni agent JACK STALWART

Prevod: Ljubica KARIM Rodošek

Ilustrator: ilustriral Brian Willi

Knjiga Tajni Agent Jack Stalwart, iskanje potopljenega zaklada: AVSTRALIJA je zelo zanimiva in napeta knjiga. Knjiga je namenjena tistim, ki imajo radi pustolovščine.

V vodah Velikega koralnega grebena je izginil potapljač, prav tako pa neznani zaklad z razbitine ladje HMS Pandora. Tajni agent Jack Stalwart najde potapljača in porazi strašno združbo piratov, preden za vedno izginejo z zakladom.

Knjiga je zelo napeta, prav takšne knjige kot je ta, so mi zelo všeč. Prebral sem tudi Pobeg strašnega dinozavra:

ZDA. Kdo ima rad napete in razburljive knjige, mu jih priporočam.

Veliko zabave ob branju teh knjig.

Tim Dvoršak, 6. razred

DNEVNIK, MRTEV SEM

Pisatelj: R. L. Stine

Zbirka: Soba nočne more

Založba: Ljubljana-Grlica

Leto izdaje: 2002

Prevod: Vojko Šinigoj

Knjigo Dnevnik, mrtev sem je napisal pisatelj R. L. Stine. Knjiga je namenjena mladim pustolovcem, ki imajo radi razburljive in grozljive zgodbe. Izdala jo je založba Ljubljana-Grlica leta 2002. V slovenščino jo je prevedel Vojko Šinigoj.

Knjiga govori o fantu Alešu, ki je praznoval svoj 12. rojstni dan in od očeta in mame dobil za darilo pisalno mizo. Miza je bila stara in najdena na odpadu. Aleš je bil zelo vesel darila in je svoje stvari začel zlagati v prazne predale mize. V najnižjem predalu pa je zagledal majhno knjižico, v kateri ni bilo napisano ničesar. Sklenil je, da bo zvečer, ko pride domov iz šole, opisal svoj dan. V šoli je skoraj vsak dan imel denarne stave, ki jih je večina izgubil.

Njegova največja tekmica je bila sošolka Teja. Ko pride domov in odpre dnevnik, da bi kaj napisal, vidi popisano

prvo stran. Pisal je datum vpisa in opis jutrišnjega dneva. Pisalo je, da so nenapovedano pisali matematiko in da so njihovi košarkarji zmagali in še več. Aleš je bil zelo vesel, saj je našel dnevnik, ki je napovedal prihodnost. Skoraj vsemi sošolci je stavil denar in odlično je pisal matematiko. Teja je nekaj začela slutiti in začela je zasledovati Aleša. Za nalogo so morali prinesiti svoj dnevnik tega tedna. Ko je Aleš prinesel dnevnik, je Teja ugotovila, da ima Aleš ta dnevnik, ki kaže prihodnost. Alešu so se začele dogajati slabe stvari. Povožil ga je avto, padel je iz šolske strehe in podobno. A nekega dne je sanjal, da je v dnevniku pisala samo ena beseda. Smrt. Aleš se je hotel znebiti dnevnika in ga ponoči odnesel v koš za smeti. Zjutraj je ugotovil, da je naredil napako, a dnevnika ni bilo. Imela ga je Teja. Ko je Aleš to izvedel, je ugotovil, da je Teja v veliki nevarnosti. Bil je nevihtni večer in Aleš je imel vajo s svojo skupino, v kateri sta bila Tim, Bojan in pevka Teja. Hotel jo je posvariti, ker je Teja hotela vtakniti zvočnik v elektriko. Aleš je skočil, da bi jo rešil in ji izpulil vtikač. Zagledal je blede svetlobo in umrl. Knjigo priporočam vsem, ki imajo radi napete, razburljive in grozljive zgodbe. Ta knjiga mi je bila zelo všeč, saj je napisana v mojem stilu, ker je grozljiva in razburljiva. Spoznal sem, da ima pisatelj R. L. Stine veliko domišljijo, ki nima meja. To je bila ena redkih knjig, ki jih nisem mogel nehati brati. Priporočam vam, da preberete še kakšno izmed njegovih knjig.

Žak Petrič Grajfoner, 6. razred

10.12.2014 V petek, 5.12.2014 smo se na OŠ Franceta Prešerna Maribor z učenci OŠ Korena udeležili Področnega šahovskega prvenstva osnovnošolcev, na katerem je skupaj nastopilo 107 mladih šahistk in šahistov. Največ udeležencev, kar 53 šahistov je nastopilo v kategoriji dečkov do 12 let, kjer so tudi nastopili trije predstavniki OŠ Korena: Andreas Štifter si je s štirimi točkami iz sedmih partij priigral 23. mesto, Jurij Beber s tremi točkami 31. mesto in Nejc Kocmut z dvema točkama 43. mesto.

V kategoriji deklic do 12 let je nastopilo 10 deklet. Lisa Brandšteter je z dvema točkama zasedla 8. mesto.

Dekleta do 15 let in dečki do 15 let so tokrat igrali skupaj, saj je bilo deklet premalo, da bi se pomerile med sabo. Nastopilo je 19 šahistov in 3 šahistke. Tilen Štifter je bil v tej kategoriji edini predstavnik šole ter se odrezal odlično. V zadnjem kolu mu je sicer malce zmanjkalo moči in koncentracije zato je moral priznati poraz. Zbral je 4 točke in si priigral skupno 7. mesto v kategoriji dečkov do 15 let in skupno 9. mesto.

Povezava do rezultatov:

<http://www.sah-zveza.si/rezultati/podatki/?rid=12632>

<http://www.sah-zveza.si/rezultati/podatki/?rid=12633>

Čestitam vsem za pogumno in zavzeto igro!

S prijaznimi pozdravi,
Tina Bukovec

9.12.2014

PRIPRAVA ZELENJAVNE SOLATE

Učenci 2. razreda smo z učiteljico Brigito pripravili zelenjavno solato s poli klobaso. Za pripravo solate smo potrebovali paradižnik, papriko, čebulo, poli klobaso, bučno olje, kis, vodo, sol in kruh. Pred pripravo smo si temeljito umili roke, naredili predpasnike in začeli rezati sestavine. Narezane sestavine smo stresli v posodo, jo začinili in zmešali. Vsi smo nestrpno čakali, da jo poskusimo. Solata je bila zelo okusna in upam, da si bomo še večkrat naredili takšno zanimivo malico.

Zoja Vidovič Treplak, 2. razred

V šoli smo delali zelenjavno solato s klobaso. Potrebovali smo rdečo in zeleno papriko, paradižnik, redkvico, čebulo, por, poli klobaso, sol, bučno olje, kis. Vsak si je napravil solato po svojem okusu in jo tudi začinil. Pripravili smo si mizice in okusno jed pojedli.

Adrijan Brezner, 2. razred

V jesenskem času je bilo na naših vrtovih veliko zelenjave. Odločili smo se, da si bomo pripravili solato. Od doma smo prinesli sestavine, ki jih imamo radi. Jaz sem prinesel redkvico. Solata je bila zelo okusna.

Luka Šmid, 2. razred

27.11.2014

TRADICIONALNI SLOVENSKE ZAJTRK

Tradicionalni slovenski zajtrk je potekal v petek, 21. novembra 2014. Učenci so ta dan jedli kruh (**vinotoč BEZJAK/ SIMONIČ**), med (**čebelarstvo PRELOŽNIK**), maslo, pili domače mleko (**kmetija SENEKOVIČ**) in jedli jabolka (**sadjarstvo MEDVED**), vse lokalne pridelave.

Z učenci 6. razreda smo izvedli naravoslovni dan z obiskom **kmetije Senekovič**. Na kmetiji so učenci bili postreženi

z doma pečenim kruhom, ki ga je spekla prijazna mama Branka Senekovič, domačim medom, maslom in seveda odličnim domačim mlekom.

Učencem so predstavili delo na kmetiji, pogledali so si krave, teličke in bike. Zanimivo jim je bilo, kako strojno molzejo krave, predvsem pa so jim bili všeč mladi telički in kmetijski stroji, pa njihove cartljive mačke.

Po povratku v šolo, so si učenci pripravili smutije iz različnega sadja in zelenjave. Kljub »čudni« barvi nekaterih, so jim bili dobri in so jih z navdušenjem pili.

Kmetiji Senekovič se za prijazen sprejem, odlično malico in predstavitev njihove dejavnosti na kmetiji, še zlasti pa za odlične buhteljne iskreno zahvaljujemo!

Nosilka projekta in vodja šolske prehrane:
Renata Rižner

23.11.2014

PRAVLJICE

STARI MOŽ

Nekega dne je za devetimi gorami in devetimi vodami živel star reven mož. Ni imel prijateljev, kaj šele družine. Nekega dne je vzel debelo vrv, da se gre v gozd obesit. Ko je prispel, se je pripravil. Da bi se obesil, je splezal na drevo in skočil. Mož je zatisnil oči in priteklo so mu solze. Mimo je prišel kmet, ki je opazil moža brez sape. Prerezal je vrv s svojim bridkim nožem in starec se je zgrudil na svoj star in krhek hrbet. Mož ni kazal ravno veliko znakov življenja, zato ga je kmet odložil ob drevesu, zraven pa pustil hlebec kruha in čašo vina, če se bo še stari mož zbudil. Kmet je odšel ...

Čez nekaj časa se je zgodil čudež, saj se je stari mož le zbudil. Ko je zagledal pred sabo hrano, je mislil, da je v nebesih. Pošteno se je najedel kruha in ga splaknil z rdečim okusnim vinom. Ko je bogu hvaležen odšel dalje, je v gozdu videl čudež. Čarobni vodnjak ... Iz njega je spil tri požirke. Zgodil se je še večji čudež ... Vodnjak mu je rekel, da mu bo izpolnil tri želje, saj iz njega lahko piješ samo vsakih sto let. Mož si je zaželel prvič, da bi se pomladil, drugič, da bi živel v palači in tretjič, da bi imel čudovito ženo, ki bi ga večno ljubila. Vodnjak je storil, kakor je bilo ukazano.

Zjutraj se je zbudil v lepi svilnati postelji s čudovito ženo in v lepi palači. Ko je pogledal skozi okno, je bil prečudovit dan, kaj šele razgled. V sobo je prišla služabnica, da bi prebudila princeso. Ko je to videla, je povedala kralju. Kralj ni verjel svojim očem in je mladeniča dal na preizkušnjo. Prvič, pred grad je do jutra moral prinesiti štirideset srn, sedem divjih svinj in tri medvede. Odšel je v gozd, iz vodnjaka spil en požirek in vodnjak mu je izpolnil to, kar si je zaželel. Zjutraj je kralj to videl in ni verjel svojim očem. Druga naloga se je glasila, naj poseka pol gozda in drva odnese v drvarnico. Odšel je v gozd, spil en požirek in vodnjak je opravil svoje delo.

Zjutraj je bil kralj zelo začuden in mladeniča postavil še pred zadnjo nalogo. Mladenič je moral postaviti še en grad iz zlata. Mladenič je odšel v gozd in vodnjak je kot po navadi opravil svoje delo. Naslednje jutro se je kralj le vdal in priredili so slavje, ki je zelo dolgo trajalo. Srečno so živeli do konca svojih dni in mogoče proslavljajo še danes, če se njihovi dnevi še niso iztekli.

Žak Petrič Grajfoner, 6. razred

KRALJEVA PRIZKUŠNJA ŽENINA (poustvarjanje na pravljico Železni prstan)

Deček je zrasel in si nekega dne zaželel ženo.

Prišel je do prelepega gradu in zagledal kralja. Prosil ga je, če se lahko poroči z njegovo hčerjo. Kralj je mislil, da je deček preprost berač in ga je zato vrgel čez prag. Nato pa je zagledal zelo starega moža z dolgo brado. Bil je čarovnik. Čarovnik mu je povedal, da mu izpolni tri želje. Prva želja je bila, da bi mu pričaral velik grad, ki je še stokrat lepši od tistega, v katerem živi kraljeva hči. In tako se je zgodilo. Nato je šel do kralja z novo kraljevsko obleko in kralj se je začudil. Vprašal ga je, kaj hoče in deček mu je odgovoril, da bi rad njegovo hčer za ženo. Kralj se je strinjal, ampak je dodal, če hoče njegovo hčer, mu mora izpolniti tri želje. Prva želja je bila, da je moral počistiti vso njegovo posestvo. Deček je hitro stekel do čarovnika in si zaželel, da bilo vso kraljevo posestvo očiščeno. In tako je bilo. Prišel je do kralja in prvo nalogo je uspešno opravil. Druga naloga je bila, da je moral posekati vsa drevesa v gozdu. Stekel je do čarovnika in si zaželel, da so bila vsa drevesa v gozdu posekana. Drugo nalogo je tudi uspešno opravil. Tretja naloga pa je bila, da je moral iz nasekanih dreves narediti veliko palačo. Deček je stekel do čarovnika, a ko je prišel do tja, čarovnika ni bilo več. Izginil je, saj je dečku izpolnil že tri želje. Naloge ni opravil. Ni se poročil. Tudi njegov grad in obleka sta izginila. Naenkrat se je zbudil v stari koči, v stari postelji in si rekel: »To so pa bile čudne sanje!«

Valentin Golob, 6.razred

KONJ

Nekoč so živeli trije bratje. Oče je bil zelo bolan, zato je dvema sinovoma dal kmetijo, tretjemu pa konja. Oče je rekel fantu, naj konja pelje h kovaču in da mu naredi sedlo. S konjem po svetu delata različna dela. Pomagal je vsem

ljudem, tudi revnim. S časom pa sta brata izgubila kmetijo in fant je začel na novo. In živeli so tako dolgo, da se je s tem pravljica končala.

Aljaž Bezjak, 6. razred

TRIJE BRATJE

V revni koči sredi gozda so živeli trije bratje s svojo sestro. Bratje so služili kruh, deklica pa je doma pospravljala, kuhala... In tako je šlo dan za dnem. Nekega dne pa se bratje niso vrnili domov, zato je deklica postala zaskrbljena. Ko se po nekaj dneh niso vrnili, se je odločila, da gre in jih poišče. Tako je hodila dan za dnem. Prišla je do prelepega gradu, za katerega sploh ni vedela, da obstaja. Potrkala je in prosila za hrano in pijačo. Sprejeli so jo v grad in ji ponudili tudi prenočišče. Sprejela je in ostala. Naslednji dan se je hotela odpraviti, ko ji je pot prekrižal grajski princ. Povprašal jo je, kaj ali koga išče. Povedala mu je, da išče svoje brate, ki se niso vrnili. Princ ji je ponudil pomoč. Skupaj sta jih iskala, a vse zaman. Po nekaj dneh sta ob poti srečala ženico, ki je prodajala sadje in zelenjavo. Povprašala sta jo, ali je videla brate. Povedala jima je, da bratov ni videla. Tako sta se odpravila naprej. Po napornih dneh iskanja sta se utrujena usedla pod veliko jablano. Nista vedela, kaj storiti. Naenkrat pa se pred njima pojavi majhna ptica, ki jima pove, da po poti naprej rastejo različne vrste dreves in morata iz vsakega utrgati po en list. Ptico deklica in princ poslušata ter gresta naprej. Ko z vsemi listi prispeta do konca poti, se pred njima pojavijo ogromne stopnice. Počasi gresta naprej in zagledata tri brate, ki so bili v jami in kopali predor. Ko so pa zagledali sestro, so si takoj skočili v objem. Povedali so, da so delali, ko je naenkrat zagrmelo in na njih se usul plaz. Skupaj so srečni odšli proti domu. Čez nekaj mesecev sta se deklica in princ poročila in povabila brate, da živijo z njima na gradu. In tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Nika Štefanec, 6. razred

MOJA PRAVLJICA

V stari hiši je živela deklica s svojo mamo. Obe sta bili revni. Nista imeli hrane. Naslednji dan je šla deklica poiskat hrano zase in svojo mamo. Srečala je gospoda in ga vprašala: "Ali mi daste kaj denarja?" Rekel je: "Dal vam bom nekaj denarja." Šla je v trgovino in kupila hrano. Pride domov in da hrano svoji mami. Jedli sta hrano in odšli malo počivat. Čez nekaj ur sta se zbudili in zaslišali lajanje psa. Tudi pes je prosil za hrano. Dale sta mu malo hrane, saj veliko nista imeli. Pes se jima je zahvalil s cviljenjem. Po cesti je prišel starejši gospod, ki je iskal psa. Našel ga je pri deklici in mami. Pogovarjali so se. Gospod jima je

rekel, da rabi pomoč na kmetiji. Z veseljem sta sprejeli delo.
Bilo jima je lažje preživeti, saj jima je gospod namesto plačila dal hrano za domov.

Karin Rihter, 6. razred

KRALJEVA PREIZKUŠNJA ŽENINA (poustvarjanje na pravljico Železni prstan))

Nekega dne si je deček zaželel ženo in je šel na najlepši in največji grad na tem svetu. Prosil je kralja, da bi mu dal hčer za ženo. Kralj mu je dal tri preizkušnje. Deček je vedel, da jih bo lahko opravil, saj je imel čarobni kamen, ki je bil darilo njegovega očeta, ki ga že dolgo ni med nami. Prva preizkušnja je bila, naj mu pripravi najboljšo večerjo, kaj jih je na tem velikem svetu. Za drugo preizkušnjo je moral narediti lepo betonsko cesto od kraljevega gradu do svoje palače in za tretjo preizkušnjo naj sešije najlepšo poročno obleko. Deček se je za to obleko zelo potrudil, uporabil je sedem vrst blaga. Na koncu je izdelal najlepšo poročno obleko seveda s pomočjo čarobnega kamna in jo ponosno odnesel do kralja. S prečudovito kraljično pa sta se poročila in živela srečno do konca svojih dni.

David Masten, 6. razred

MOJE KROMPIRJEVE POČITNICE

Spet so bile počitnice in spet pišem o njih. Tudi med temi počitnicami sem se spočila in si pridobila novih moči.

V ponedeljek smo za celi dan šli v terme Radenci. Bilo je super!

V torek smo bili doma. Pripravljali smo ozimnico in tudi jaz sem pomagala. Malo sem se tudi učila, oziroma ponavljala, saj smo že v sredo po počitnicah pisali test iz angleščine.

V sredo sta mama in ati šla v Solčavo po ozimnico. V Solčavi sta bila dedi in babica. Tako sva z bratcem Žanom uživala del dneva sama doma.

V četrtek sem se dopoldan učila angleščino in kemijo. Popoldan smo šli na Fontano, kjer je bilo odlično. Po namakanju v bazenih smo šli še na obisk k prijateljem. Domov smo prišli šele ob pol desetih.

V petek je bil dan reformacije, bila pa je tudi noč čarovnic. Ker pa je bil petek tudi dan pred dnevom mrtvih, se je naša družina odločila, da gre že ta dan na pokopališča prižgati sveče, saj je po navadi 1. 11. velika gneča. Šli smo torej na pokopališče na Pobrežju, kjer smo prižgali tri svečke in na pokopališče v Svetem Tomažu, kjer je pokopam moj stric. Spotoma smo se oglasili še pri teti, babici in sestrični. Bila sem našemljena v čarovnico.

Počitnice so zelo hitro minile in spet gulimo šolske klopi in se učimo.

Dominika Vrbnjak, 8. razred

MOJE POČITNICE

Med počitnicami se je zgodilo veliko zanimivih stvari. Opisala vam bom dan, ko smo jaz, moja prijateljica Teja in njena mlajša sestra Neli šle na delavnice za noč čarovnic.

Delavnice so se začele ob 17. uri. Potekale so v hotelski kleti. Ko smo prišle tja, je bila klet okrašena v vzdušju noči čarovnic. Posedle smo se k mizi in animatorka je prišla k nam. Povedala nam je, kaj moramo delati in nam na izbiro dala pajka, netopirja ali bučo. Preden smo jo lahko še kaj vprašale, je že odšla k drugi mizi, saj je bilo veliko otrok. Izbrale smo si netopirja. Hitro smo dobile ves material. Nama s Teja je kar dobro šlo in sva netopirja hitro končali. Neli pa je delal malo težav, zato sva ji pomagali. Potem smo naredile pajka. Animatorka nas je pohvalila, da lepo izdelujemo. Ker smo imele dovolj časa, smo naredile še bučo. Ampak buča je bila zahtevnejša in smo potrebovale pomoč. Animatorka nam je prišla pomagat, prišla je tudi Tejina mama. Iz delavnic smo odšle zadnje.

Doma sem si sobo okrasila s vsemi lepimi stvarmi, ki sem jih naslednji dan pokazala še Patriku in mu pomagala, da si je še on izdelal okraske.

Na delavnici je bilo zelo zanimivo. Komaj čakam, da se bom udeležila naslednjih delavnic.

Amanda Žižek, 8. razred

KROMPIRJEVE POČITNICE

Letošnje šolsko leto se je komaj začelo in že so bile tu počitnice, krompirjeve počitnice. Te so bile bolj delovne, saj smo obnavljali stopnišče, a kljub temu zelo zanimive.

Najbolj sem uživala, ko je prišla k meni sošolka Amanda. Prišla je v nedeljo in prespala do ponedeljka. Skupaj z mojo sestrico smo se igrale, pogovarjale in gledale televizijo. V ponedeljek dopoldan smo odšle v knjižnico, kjer smo izbirale knjige. Udeležile smo se čarovniške delavnice, kjer smo izdelovale razne stvari: buče, pajke, netopirje. Skupaj sva se učili tudi ples. Čas je hitro mineval.

Ostale počitniške dneve sem pomagala čistiti in se učila. Komaj čakam na božično-novoletne počitnice in upam, da nas bo v tem času razveselil sneg.

Teja Turk, 8. razred

24.9.2014 LJUBEZEN

Ljubiti in biti ljubljen, to si želimo vsi. Je eno od treh najmočnejših čustev, ki jih poznamo. Pravijo tudi, da vsaka misel izvira iz strahu ali ljubezni. Vsakdo nekega dne najde nekoga, s katerim bi rad preživel svoje življenje. Na srečo živimo v času, kjer si lahko sami izbiramo svoje partnerje, le ponekod izbirajo partnerje starši. Seveda hočejo

le najboljše za svojega otroka, mu priskrbeti dobro in bogato prihodnost, zato je pogosto izbira odvisna od bogastva. Kar pa ni prav, saj ljubezen ni oprijemljiva, je popolnoma neodvisna in ne pozna meja. Nihče ne zna natančno opisati ljubezni.

Čar tega čustva sta izkusila Montegov Romeo in Capuletova Julija. Na njuno nesrečo sta družini že več generacij bili skregani. Usoden za njiju je bil ples, katerega je pripravil Julijin oče. Romeo se je s svojim prijateljem Mercutom pretihotapil nanj. Tam je srečal Julijo in se nesmrtno zaljubil vanjo. Tudi njej je poskočilo srce, ko ga je videla. Romeo je bil tako zaljubljen, da ji je hodil dvoriti pod balkon. Odločila sta se, da se bosta na skrivaj poročila pri patru Lorenzu. Istega dne sta se na ulicah Verone srečala Julijin bratranec Tybalt in Romeov prijatelj Mercutio. Vnel se je strašen prepir, v katerem je Tybalt pozval Mercutia na dvoboj. Romeo, ki je vse to opazoval, je poskušal tragedijo preprečiti. A ko je Tybalt smrtno ranil Mercutia, je tudi sam potegnil bodalo in zabodel Tybalta. To je seveda imelo strašne posledice. Romeo je bil izgnan iz Verone. Kljub Tybaltovi smrti je stari Capulet silil Julijo na poroko s premožnim grofom Parisom. Julija je iskala izgovore, kako bi to uničilo ugled družine, namreč imeti slavje po smrti. Capuletu pa ni bilo mar. Takrat se je Julija zatekla h Lorenzu. Ta ji je rekel, da naj privoli v poroko, naj pojde srečna domov, toda na večer pred poroko naj izpije tekočino v steklenički, ki ji je bil dal. Tekočina bo ustvarila učinek zaradi katerega bodo vsi mislili, da je mrtva. Učinkoval bo 42 ur, pater pa bo poslal sla, ki bo načrt povedal Romeu. Julija je naredila, kot ji je dejal pater. Spila je stekleničko in omahnila na posteljo. Vsi so mislili, da je umrla. Odnegli so jo v grobnico. Seveda pa se slabe novice širijo hitreje kot dobre in tako je Romeo izvedel grozoto še pred resnico. Odhitel je v Verono. Tam je vdrl v Julijino grobnico. Našel je Julijo mrtvo. Prepričan, da je kriv Paris, je odšel in ga ubil. Še zadnjič je poljubil svojo ženo in spil strup, ki ga je bil kupil poprej. Julija se je zbudila kmalu za tem. Ko je videla Romea in prazno stekleničko na tleh, ji je postalo jasno, kaj se je zgodilo. V upanju, da je na njegovih ustnicah ostalo vsaj malo strupa, ga je začela obupano poljubljati. Ker pa seveda strupa ni bilo dovolj, je vzela Romeovo bodalo in se zabodla. Kasneje so ju našli. Montegi ter Capuleti pa so se pomirili.

Avtor te nesmrtnne tragedije William Shakespeare se je rodil 24. aprila 1564 v Angliji. Je eden največjih dramatikov. Kar se je dogajalo v njegovem življenju so večinoma ugibanja in domnevanja. Pisal je tragedije, komedije, drame... Njegove najbolj znana dela so Romeo in Julija, Hamlet, Julij Cezar...

Umrl je 23. aprila 1616, dan pred njegovim rojstnim dnevom. Pokopan je v stratfordski cerkvi. Nagrobni napis, ki naj bi ga zložil sam, pa pravi:

» Blagor mu, kdor pusti v miru njegov grob, preklet naj bo, ki bi premikal njegove kosti.«

Neja Plazar, 9. razred

LJUBEZEN ALI ŽELJA STARŠEV?

Ljubezen je zelo močno čustvo, v katerega se ne smemo vmešavati, če ni naše. Za ljubezen moramo biti

čustveno dovolj zreli, ko pa smo enkrat resnično zaljubljeni, je to nekaj najlepšega. Za osebo bi naredili prav vse. Ljubezen je lepa, dokler je resnična.

Romeo in Julija sta bila zaljubljena najstnika. Bila sta iz družin, ki se med seboj sovražita, zato jima ljubezen ni bila dovoljena. Julija je bila iz družine Capulet. Starši so jo silili v ljubezen do grofa Parisa, ona pa je bila močno zaljubljena v Romea. Ta je ubil bratranca Julije, zato so ga izgnali iz Verone. Julija je Romea močno pogrešala, zato je prosila za pomoč duhovnika Lorenza, ki ji je dal napitek, katerega je spila in zaspala za 42 ur. Družina Capulet je zelo žalovala, saj je mislila, da je Julija umrla. To je bil tudi Julijin namen, da se lahko odpravi do Romea, vendar informacija ni prišla pravočasno do njega, zato je mislil, da je Julija zares mrtva. Nabavil si je strup, pri katerem umreš, takoj ko ga spiješ. Prišel je do Julije, ki je še vedno spala, jo poljubil in spil strup ter umrl. Nekaj časa potem, pa se je Julija zbudila ter zagledala mrtvega Romea. Začela je jokati, Romea v slovo poljubila in se zabodla z mečem. Bolečino smrti otroka sta občutili obe družini, zato sta med sabo sklenili premirje.

Zgodbo je napisal William Shakespeare, ki je bil eden največjih dramatikov sploh. Pisal je zgodovinske drame, komedije ter tragedije. Rodil se je leta 1564 in umrl leta 1616. Spadal je med pomembne pripadnike obdobja renesanse.

Zgodba mi je bila zelo všeč in jo priporočam vsakemu in ne samo najstnikom. Ravnanje družin Capulet in Montego, ni bilo pravilno. Zaradi nepravilnega ravnanja, sta družini dobili kazen- smrt hčerke družine Capulet in smrt sina družine Montego. Takšne družine še obstajajo dandanes in mislim, da bi včasih morali starši poslušati svoje otroke, in ne samo otroci staršev. Ljubezen je nekaj, kar ne bi smeli poskušati preprečiti, saj so včasih posledice hude. Vedno moramo poslušati svoje srce, kaj pravi. Če je ljubezen čisto resnična, bo držala večno. Ljubezen, ki pa ni resnična, ne drži dolgo in konec koncev nismo srečni, če so nas starši prisilili v ljubezen do nekoga, ki ga ne ljubimo. Zato bi se vsi morali zavedati, da se ljubezen ne da prisiliti, še manj pa se vmešavati vanjo.

Bojana Koprivnik, 9. razred

24.9.2014 MAČEK IN MIŠKA

Na dvorišču pred hišo se je sončil maček. Ravno ko je zatisnil oči, je mimo priskakljala z velikim kosom sira v roki. Maček je trpel za hudo lakoto in je hotel miško pojediti. Splazil se je za njo in jo že skoraj zgrabil, a miška se je obrnila in mu za kričala: »Zakaj se plaziš za mano?« Maček odgovori: »Lakota me grabi. Rad bi se pogostil.« Miška pa se ne da in mu zabrusi: »Pojdi stran. Tudi sama se odpravljam na večerjo.« » Miška mala, ti boš moja gostija, ne boš mi govorila, kaj naj naredim,« je rekel maček in jo hotel zgrabiti za vrat. Miška pa hop skozi luknjo v steni in si privošči večerjo.

Maček pa še naprej strada in se je naučil, da tudi če je nekdo majhen, je enakopraven tistim, ki so večji od njega.

Špela Bezjak 7. razred

15.9.2014 **POLETNE POČITNICE**

Letošnje poletne počitnice so bile zelo zabavne in zanimive. Zgodilo se mi je veliko zanimivega. Najbolj sem uživala z družino na morju na otoku Viru. Opisala bom to doživetje.

Sredi julija smo se odpravili na počitnikovanje za deset dni. Ker smo se odpravljali na ta otok prvič, smo bili vsi polni pričakovanja. Otok Vir na Hrvaškem je v severni Dalmaciji, s kopnim je povezan z mostom. Da nam na otoku ne bi bil dolgčas, smo se odpravili s prijatelji. Potovanje do morja je bilo zelo zanimivo. S prijatelji smo skupaj najeli apartma. Ta je bil zraven morja in tega smo bili zelo veseli. Že prvi dan smo se kopali v morju, ki je bilo zelo osvežilno.

Naslednji dan smo preživeli na plaži, zvečer pa smo se sprehodili po mestu. Tako so minevali dnevi. En dan, ko nas je vreme presenetilo, smo obiskali mesto Nin in Kraljičino plažo. Na tej plaži smo si otroci namočili noge, saj je plaža zelo lepa. Obiskali smo tudi mesto Zadar, kjer smo poslušali morske orgle in si privoščili sladoled. Naši prijatelji so imeli čoln, s katerim smo pluli okrog otoka. Kljub občasnim padavinam smo se otroci kopali. Tako so dnevi minevali v veselem druženju. Seveda nismo pozabili na razglednice, ki smo jih poslali domačim. Zadnji večer smo si otroci kupili spominček.

Ta hrvaški otok je res zanimiv, a upam, da gremo naslednje leto na počitnikovanje kam drugam. Letošnje poletne počitnice so zelo hitro minile. Upam, da bodo naslednje še bolj pestre in morebiti daljše.

Teja Turk, 8. razred

ZGODILO SE JE

Med počitnicami se mi je veliko zgodilo. Najbolj pa se mi je vtisnil v spomin le en dogodek, ki ga bom tudi opisala. Bilo je v četrtek, 7. 8. 2014. Zdel se je kot navaden dan, a se je to hitro spremenilo. Pri kosilu smo zaslišali nekakšen glas in ko smo pogledali skozi okno, smo videli starejšega gospoda s psičko. Gospod nam je razložil, da se je izgubil in bi potreboval nekoga, ki bi ga odpeljal do njegovega avtomobila. Gospodu in njegovi psički smo ponudili tudi vodo. Moj ata ju je peljal do gospodovega avtomobila.

Naslednji dan se je gospod spet oglasil in nam izročil priložnostno darilo, ker smo mu pomagali. Povedal nam je tudi, da je za pomoč prosil tudi dva kmeta, ki pa sta ga zavrnila.

Ljudem v težavah moramo pomagati, saj nikoli ne vemo, kdaj bomo mi potrebni pomoči.

Amanda Žižek, 8. razred

PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE

Rojstni dan praznujem med poletnimi počitnicami. Že nekaj let smo v tem času na morju in tako je bilo tudi letos. Zbudila sem se že ob pol sedmih, vendar sem počakala, da so se zbudili še drugi. Bila sem zelo vznemirjena, saj se mi niti sanjalo ni, kaj bom dobila za darilo.

Po zajtrku sem dobila darilno vrečko, risbico od bratca in čestitke. V vrečki je bila majica, verižica in čokolada, ki sem jo takoj pojedla.

Potem smo šli na plažo, kjer smo se kopali in nastavljali soncu. Za kosilo smo šli nazaj v apartma. Po kosilu je sledil počitek. Proti večeru smo odšli v Biograd na večerjo.

Ker smo bili na otoku Pašmanu, smo morali najprej priti do trajekta. Najprej smo se sprehodili po mestu in pogledali, kaj se je spremenilo od lani. Sama sebi sem kupila spomin na rojstni dan, in sicer sliko ustvarjeno z razpršilom. Vmes smo pojedli še sladoled. Nato smo izbrali restavracijo, ki nam je bila najbolj všeč. Hrana je bila zelo dobra in krožniki so bili hitro prazni. Po večerji smo počasi šli do morja nazaj na trajekt.

V naš apartma smo prišli pozno. Umili smo se, preoblekli in že smo bili v postelji.

Počitnice so minile in znova čakam na poletne počitnice, da bom lahko rojstni dan znova praznovala na morju.

Dominika Vrbnjak, 8. razred

POČITNICE

Predstavljam bom del letošnjih poletnih počitnic.

Na morje smo se odpravili v mesecu avgustu, in sicer na otok Krk. Odšli smo takoj po 17. uri. Ko smo prispeli, nas je pričakala sestričnina družina z večerjo. Dan je potekal tako, da smo se ob 9. ali 10. uri zbudili. Potem smo si pripravili zajtrk. Za zajtrk smo po navadi jedli jajca na različne načine, carski praženec, hrenovke ... Potem smo se s sestričnino družino odpravili na plažo, ki je bila od apartmaja oddaljena 200m. Ko smo se vrnil, smo si začeli pripravljati vse za kosilo. Ko smo se najedli, smo se šli nazaj kopat. Nazaj smo prišli malce pred 20. uro. Potem sem šel igrat nogomet in ga igral do 22. ure. Ko sem prišel nazaj, smo še šli malo igrat karte. Nato smo se odpravili spat. Čez en teden smo odšli domov. Bili smo veseli in hkrati žalostni. Počitnice so bile zelo lepe, škoda le, da so prehitro minile.

Jernej Belcl, 8. razred

POČITNICE NA MORJU

Pa so minile še ene počitnice. Letos so bile moje počitnice pestre in zanimive. Prvi teden po koncu pouka sem šel s

starši, sestro, tremi majhnimi sestričnami in bratrancem za pet dni na morje. Starša sta rekla, da je to nagrada za lepo spričevalo. Zame pa je bil to krasen začetek brezskrbnih poletnih dni.

Od doma smo se odpeljali z dvema avtomobiloma. Pot je bila zelo zabavna. Punce so spale na zadnjem sedežu, jaz pa sem bil očetov navigator. Proti večeru smo prispeli v Portorož. Bili smo v lepem apartmaju v Marini, imeli smo veliko travnato dvorišče. Prvi dan smo bili tako razigrani, da skoraj nismo mogli zaspati. V naslednjih dneh smo se večino časa kopali v bazenu in tudi v morju. Hodili smo na dolge sprehode po obali. Tam smo si privoščili kakšno sadje ali pa sladoled. Na enem od sprehodov sva z bratrancem odkrila prirejeno kolo, s katerim se lahko hkrati vozi štiri ali celo šest oseb. Z bratrancem sva se kar naprej vozila z njim, seveda sva na izlet popeljala tudi vse ostale člane družine. Lastnik koles nama je predlagal, da se z njimi lahko voziva dopoldan in mu tako delava reklamo. Na žalost sva zjutraj predolgo spala in iz počitniške službe ni bilo nič ... Po večerih smo dolgo v noč igrali nogomet, potem pa si ogledali še kakšno tekmo svetovnega prvenstva po televiziji. Z bratrancem Jašo sva tudi precej časa preživela na pomolih in si ogledovala najrazličnejša plovila, ki so tam zasidrana.

Lepo je biti na počitnicah, če imaš prijetno družbo. Upam, da kaj takega ponovimo spet prihodnje leto.

Jakob Nemšak, 8. razred

9.9. 2014

MOJE POČITNICE NA HRVAŠKEM

Moje počitnice so se začele že junija, vendar je do našega dopusta na Pagu minilo še kar nekaj dni. Ker smo doma zidali, sem moral pomagati, zato sem komaj čakal, da gremo na morje.

Ko smo se končno odpravljali od doma, je bil že dvanajsti julij in ura je bila tri zjutraj. Vozili smo se pet ur. Pot se mi je zdela zelo dolga, saj sem komaj čakal, da zagledam morje. No in to se je zgodilo kar kmalu. Prvi pogled na morje je nekaj kar pričakuješ vsako leto, ko se spuščaš iz avtoceste proti Senju. Seveda je pravilo, da kdor ga pa letos prvi zagleda, se mu na morju dogajajajo same lepe stvari. No ta srečnej v naši družini sem bil to leto jaz.

Vožnja s trajektom mi je vedno všeč, saj se ne morem načuditi, koliko avtomobilov gre nanj.

No zabava se je začela. Ko se prišel do morja, me je prvo zanimalo, kakšna je plaža. Kul, to bo za mene in že sem se preoblekel in skočil v morje. Super, voda je bila fantastična in vsaj tri sem zmočil vse, ki so ležali na pomolu.

Vsak dan smo počeli razne stvari in se potepali. Moj najlepši dogodek je bil, ko smo lovili ribe in sem celo nekaj ulovil. Srečali smo tudi znance, ki so nas povabili na kosilo. Cel dan smo se družili z njimi. Ker pa vse hitro mine, je tudi teh sedem dni. Vožnja nazaj je hitro minila, saj sem večino prespal.

Doma nas je čakal pes Oli, ki je bil zelo vesel, da smo se vrnil, saj sploh ni hotel jesti od žalosti. Ko sem stopil v svojo sobo, sem si mislil, povsod je lepo, a doma je najlepše.

Jure Kovačič, 7. a, OŠ Korena

9.9. 2014

KAKO SO POLETNE POČITNICE PREŽIVELI DRUGOŠOLCI

Nekega dopoldneva v mesecu avgustu smo pripravili prtljago, jo naložili v prtljažnik in se odpravili na morje. Tam smo bili pet dni, kjer smo veliko plavali, skakali v vodo, se potapljali in nabirali školjke. Šli smo tudi v mesto Split na sladoled in večerni sprehod. V nedeljo zjutraj smo se šli še zadnjič skopat pred odhodom domov. Potem smo naložili prtljago v avto in se odpeljali proti domu.

Ema Štuber

Moje počitnice so bile zelo zanimive. Zjutraj sem ponavadi gledal risanke, kasneje sem se igral. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli v Volčji potok gledat razstavo dinosavrov.

Luka Šmid

Po uspešno končanem prvem razredu sem začel uživati počitnice. Preživel sem jih precej zanimivo. Bil sem na morju z botro, s kolonijo in z bratom ter sestro. S prijateljico Nino sem bil v Akvaluni. Počitnice so prehitro minile.

Anej Mišić

Na morju sem bila 14 dni. Bila sem tudi v toplicah. Prespala sem pri sestrični. Bila sem pri babici, kjer sem se veliko igrala.

Jana Rojs

Bila sem na morju. Tam sem se naučila plavati. Veliko sem se sončila. Jedla sem sladoled in pila cedevito. V vodi sem nabirala školjke. Na počitnice sem šla tudi k botri Nini, babici Vlasti in bratrancu Timu.

Gaja Krajnc

Moje počitnice so bile zelo razgibane in pestre. Ob vročih dneh smo se veliko kopali, igrali in zganjali vragolije. To poletje je bilo bolj deževno, zato smo se večkrat odpravili na sprehode in po gobe. Za nekaj dni sva z bratom šla k dedku in babici. Počitnice so hitro minile in bile so zelo lepe.

Zoja Treplak Vidovič

Moje počitnice so bile zabavne. Nekaj časa sem preživel pri babici. Kopal sem se v kopališču. Bil sem tudi na morju. Tam sem veliko plaval in v ribiško mrežo ujel pločevinko piva.

Patrik Žižek

Med počitnicami sem se veliko igrala z zajčki barbikami in bratom. Bila sem tudi na morju in pri babici. Vadila sem tudi za šolo in mami pomagala pri raznih opravilih.

Eva Krajnc

9.9. 2014 Naravoslovni dan

